

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 3. marts 2023
Kontor: HR-kontoret
Sagsbeh: Stephanie Sandra Brocks
Sagsnr.: 2023-0030-8296
Dok.: 2723631

Besvarelse af spørgsmål nr. 217 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 217 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. februar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Rebecca Blomqvist Lund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 217 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I den nyeste oversigt over afgjorte disciplinærsager vedr. medarbejdere i Kriminalforsorgen er der flere tilfælde, hvor medarbejdere er blevet sanktioneret for vold mod indsatte, men politiet ikke er gået i retten med sagen. Vil ministeren redegøre for politiets vurdering af, at en person kan findes skyldig i sit ansættelsesforhold, men ikke forventes at blive dømt i en straffesag?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Strafferetlig forfølgning forudsætter bl.a., at den pågældende har haft forsæt til at begå vold, jf. straffelovens § 244.

For en ansat i kriminalforsorgen, der har adgang til at anvende magt over for indsatte, vil det skulle vurderes, om den foretagne handling er gået ud over, hvad der var rimeligt og forsvarligt i den konkrete situation.”

Som offentligt ansat skal man overholde de regler og principper, der gælder for stillingen og arbejdsopgavernes udførelse. Kravene til offentligt ansattes adfærd udspringer af tjenestemandslovens § 10 og gælder for alle ansatte, dvs. også ansatte på overenskomstvilkår.

Det følger af tjenestemandslovens § 10, at en tjenestemand samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for den pågældendes stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver. Den sidste del af bestemmelsen kaldes også for værdigheds- eller decorumkravet.

De ansættelsesretlige pligter er bredere end straffelovens bestemmelse om vold, ligesom der ikke ansættelsesretligt gælder samme subjektive betingelse om forsæt som efter straffeloven.

En arbejdsgivers vurdering af, om en ansat skal have en disciplinær sanktion, er således en anden vurdering end anklagemyndighedens vurdering af, om den pågældende kan forventes at blive dømt for vold i en straffesag.

En fængselsbetjent, der må anvende magt over for de indsatte i medfør af straffuldbyrdelsesloven, kan derfor have udvist en adfærd, der ikke kan

straffes i medfør af straffelovens bestemmelser om vold, men som ansættelsesretligt kan give anledning til en disciplinær reaktion.